

113 1. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 114

nemlig den vestjydske Jernbanesag. Denne ligger jo særlig Vestjyderne paa Sinde, men det kan naturligvis ikke være Nogen i vort Land, og særlig ikke Nogen i denne Forsamling, ligegyldigt, hvorledes dette Arbejde udføres. Jeg vil kun nævne denne Sag, men da vi Alle vide, at den vil blive gjort til Gjenstand for en Forespørgsel, skal jeg ikke komme dybere ind paa den. Jeg vil kun udtale det Haab, at det maa være en Sag, som Forsamlingen vil høre omtalt med Interesse.

**Chr. Pedersen:** Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har at gjøre til Finantslovsforlagets § 26 Post 5, hvor der tales om Digearbejderne paa Volland og Fjalter. I Anmærkningerne til denne Paragraf og de Bemærkninger, der knytte sig dertil, er det oplyst, at Digebestyrelsen har undersøgt de Punkter, hvorpaa de Digearbejder fordelagtigt kunne afluttes, der skulle opføres paa Sydysten af Volland ifølge Loven af 23de Mai 1873. Man veed, som bekendt, at den høitagtede Regjering ikke vilde have Digerne længere end til Rødby Fjord; men da man imidlertid har givet Bemyndigelse til at strække dem endnu videre, for saa vidt den Kommission, der skulde nedlægges, maatte anse det nødvendigt, og denne Kommission nu har fundet det nødvendigt, vilde det, efter hvad Anmærkningerne oplyse, anses for heldigt, om Endepunktet blev ved Strovnaes; derved vilde der vindes Land, om endog Udgifterne vilde blive forøgede. Jeg skal ikke indlade mig paa Enkelthederne deri, men blot henlede det Udvælgs Opmærksomhed, der vil komme til at behandle Finantsloven, paa, at hvis nu dette Endepunkt og for Resten et hvilket som helst af de to foregaaende Endepunkter, der var Tale om, vælges, vilde de Beboere, der ligge Øst derved, hvis Eendomme altsaa strække sig ind i Musse Herred, lide en ikke ringe Uret. Naar man tænker paa, at disse selv ved egen Hjælp have opført Diger til Beskyttelse mod Havet og endelig gennem Amtrepartitionsfonden og Statskassen bidrage til, at deres umiddelbare Naboer blive forsikrede ved Regjeringsdiger, og naar man saa gaar ud fra, at disse Regjeringsdiger, som de kaldes, gaa til Strovnaes og derfra fortsættes ved de privat opførte Diger, hvis jeg ikke tager feil i en Mils Strækning mod Øst, saa ser jeg ikke rettere, end at der vil gjøres stor Uret mod disse Beboere, naar man ikke paa en eller anden Maade kommer dem til Hjælp. Disse private Diger have nemlig kostet betydelige Penge og Tid og koste tillige betydeligt aarlig at vedligeholde, idet de dels i Stormfloden 1872 bleve

gjennembrudte eller overstykkede og dels i sidste Mars Februar Maaned lode samme Skjæbne, hvorved der paaførtes vedkommende egne betydelig Skade og Tab. Jeg mener derfor, at Regjeringen, hvis den gaar ind paa Dige Kommissionens Bestemmelse om at ende der, ogsaa bør paalægge Kommissionen at undersøge det Forhold, om ikke de Beboere, der bo umiddelbart op dertil, gennem Amtrepartitionsfonden eller paa anden billig Maade kunne faae de Udgifter godtgjorte, de skulle svare ud over Udgifterne til deres egne Digeanlæg, der ere opførte til deres egen Beskyttelse. Der er for at begrunde Endepunktet ved Strovnaes, hvad der vil foraarsage betydeligt flere Udgifter og lægge en forøget Byrde paa Lønde Land paa Jorden, anført i Anmærkningerne, at der er 30 Huse og Boelssteder, der mer eller mindre vare under Vand; men det forundrer mig, at man ikke ogsaa har anført, at i de nærmeste Nabobyer, der have Diger, der ere en Fortsættelse af Strovnaes Dige, af 8 Gaarde vare 6 under Vand og forladte af Beboerne, ja da disse kom tilbage, vare flere af Bygningerne i Ruiner og maatte opføres fra Nytt. Og gaar man endnu lidt videre til de næste Naboer, maa man forøge Husenes og Boelsstedernes Antal til nogle og tyve. Der siges rigtignok, at der ikke vil indvindes synderlig meget Land, om man gik videre. Det er ganske vist, at der ikke derved vil finde nogen synderlig Landsfirkning Sted; naar man gaar længere mod Øst, hever Landet sig ganske vist strax paa en mindre Strækning; men da denne Strækning har et betydeligt Antal Statteydere, og disse Statteydere, som bo der, have bragt store Offre for at sikre sig og for at bevare deres Indtægtskilder, hvoraf de skulle svare Skat baade til Stat og til Kommune, begaar man en stor Uret, naar man ikke anderledes vil tage Hensyn til deres Interesse. Jeg ser ikke rettere, end at Regjeringen maa kunne paalægge den Kommission, som skal undersøge disse Forhold, at sørge for, at der ikke sker nogen saadan Uret mod disse Beboere. Det andet Punkt, hvorpaa jeg for Resten privat har henledet den ærede Ministers Opmærksomhed, er den Mangel, at de Beboere, der falde ind under Digebestyrelsens og Dige Kommissionens Omraade, ere meget misfornøiede med de Foranstaltninger, der ere truffne. Det er i Øvrigt Noget, man kunde forudsæ fra Begyndelsen af, at det vilde være vanskeligt at undgaa Misfornøielse; men en Ting tror jeg dog ikke, det er saa vanskeligt at undgaa, og det er — hvis det er tilfældet, hvad der er mig meddelt — at sætte Nærbeslægtede s. Gr. Søn eller Broder til Vedkom-